

KUR'ANI KENDİ GÖRÜŞÜYLE TEFSİR ETMENİN FECAATI !!!

3. Misal:

<<< Cennet ve Cehennemin Ebediyeti

Değerli hocam size sormak istediğim bir suali sormak istiyorum sorma amacım size karşı olan sevgim bir meseleden bakış açınızla burukluk yaşadım doğrusu, size karşı bu meselede yaklaşık olarak dört sene oldu ancak dayanamadım internet yoluyla sorma ihtiyacım oldu.

Hocam bir gün tefsir dersinde şöyle bir açıklamada bulundunuz: **DEDİNİZ, CENNET SONRADAN YARATILMIŞDIR SONRADAN YARADILAN YOK OLMAYA MAHKUMDUR, BAKİ OLAN ALLAHDIR CENNETTE YOK OLACAKTIR**

Tefsir bittikten sonra acaba ben mi yanlış anladım inşallah öyledir ama sordum müdavimlere yok bizde aynı anladık. Sonra ben araştırdım tefsir kitapları bir çok kişide tanıştım ve meğer toplumda **M. İSLAMOĞLU** cennetin geçici olduğunu hatta bir gün müşterime giderken konu İslam'dan açılırken dedi ki müşterim bana kime takılıyorsun, dedim Mustafa İslamoğlu -git işine o cennetin geçici olduğunu- söylüyor bunu bana söyleyince ikinci şok oldum. İslam tarihiyle araştırdım sadece bir tane çıktı bunu söyleyen kişi İslam uleması hiç itibar edilmedi. İsmi biliyordum şimdi unuttum. Sevgili hocam bu bakış kişisel bir bakışın mıdır kişisel bir bakışın ise dayanağın nedir. Kur'an da ebedi geçen ayetlere ne demeli. Geçici olan bir cennet ise geçici bir âhiret demek geçici bir âhiret demek geçici bir cehennem demektir. O zaman reenkarnasyona

inananları burada hakkı çıkarmak lazım. Kur'an da geçen ebeden ebedi kavramı mecaz mıdır kinayeli midir? Elbette her şey yok olmaya mahkûmdur ama Allah bir şeye ol dediği zaman da oluverir ebedi kal dediğinde ebedi kalacaktır. Buna itiraz eden mi var?

Cevap verirsiniz memnun olurum 20/11/2007

Aziz Talib,

Aleyküm selam

1. "Cennet cehennem yok olacaktır" görüşü benim görüşüm değildir. Bir Kur'an talebesi olarak Kur'an'daki "huld" ve "ebed" kelimelerini tahlil ettim. Cennet ve Cehennemin ebediliğinin nasıl anlaşıldığını sahabenin olayı nasıl yorumladığını söyledim. Hz. Ebubekir'in, Hz. Ömer'in, Hz. Abdullah b. Mes'ud başta olmak üzere birçok güzide sahabinin bu konudaki günümüz yaygın kanaatinin aksine olan görüşlerini serdettim. Cehennemin sonsuz olmadığını söylediklerini naklettim. Buna da İbn Kayyım el-Cevziyyenin yazdığı Hadi'l-Ervah İla Biladi'l-Efrah adlı eserini kaynak gösterdim. Bu eser arapça olarak piyasada var. Her yerde satılıyor. Bakmak isteyen açıp bakar. İbn Kayyım'ın ilmi yetkinliğinin derecesini siz bilmezseniz bilen birine sorabilirsiniz.

Siz yanlış adrese kızıyorsunuz. Hz. Ebubekir'e, Hz. Ömer'e, Hz. Abdullah b. Mes'ud'a kızmanız, onlara hesap sormanız lazım . Onlara hesap sormanız gerekirken bana hesap sormanız adil değildir. Hak değildir. Zulümdür. Allah razı olmaz.

2. Sonraki derste kendi görüşümü naklettim. O da şuydu: **CENNET VE CEHENNEMİN ZAMANI GAYBİ BİR KONUDUR. BU KONUDA KONUŞMAK GAYBİ TAŞLAMAKTIR. BUNU ALLAH BİLİR.**

>>>

Cevabımız:

Evvela şu üç büyük ashabın (Allah hepsinden razı olsun, şefaatlerine cümlemizi nail eylesin, dil uzatanlara hadlerini bildirsin), bu meseledeki görüşü böyle değil, şayet böyle olsaydı zikredeceğimiz rivayetlerin birinde olsun onların görüşü ayrıca bildirilirdi. Halbuki Zahid-i Kevseri makalesinde yüzden fazla yaetin cennet ve cehennemin ebedi olduğunun zikredildiğini, daha fazlaca hadisi şeriflerin aynı hükmü beyan ettiklerini söylüyor, bu hükme muhalif olan Cehmiyye'nin bütün islam fırkalarınca ve icmaen kafir olduğunu bildiriyor.

<<<Zahidi Kevseri'nin Makalelerinden sahif: 276: **Hulûd Meselesi:**

Cennet ehlinin nimetlerinin devamı, cehennem ehlinin azabının sürekliliği, dinde zaruretle bilinen hususlardandır. Muhakka deliller cennet ve cehennemin ebedi olduğu hakkında tevarüs etti (bize kadar bolca nakledildi), ümmet uzun zamanlar boyunca bu akide üzere devam etti.

Cehm ibni Safvan, kendi zu'muna (yanlış anlayışına) göre cennet ve cehennemin fani (yok) olacağını itikad ederek Kitab ve sünneti bir tarafa attı, kesin icmayı parçaladı. Bu kişi kendisine, pek çok ittifakla küfre götüren bid'atler nisbet edilen biridir. Bütün islam fırkaları katında küfre nisbet edilir. Ehli sünnet tarafından bir kenara atıldı, mutezile tarafından terk edildi, şia ve hariciler tarafından buuz edildi.

Nasıl olur! Halbuki Kitab, sünnet ve icmadan olan deliller, cennet ve cehennemin baki olduğu, nihayetlerinin olmadığı hakkındaki deliller okadar yaygındır ki, şüphelendirmeye imkan bırakmaz.

Muhakkak Kur'anda yüz kadar ayet buna delalet eder. Altmış tanesi cehennem hakkındadır, kırk tanesi cennet hakkındadır. Hulud (ebediyyet) sözü, cehennem hakkında otuz dört defa zikredilmiş. Cennet hakkında otuz sekiz defa. Hulud ile birlikte ebediyyen lafzı da cehennem hakkında dört yerde, cennet hakkında sekiz yerde zikredilmiş. Asla çıkamıyacakları (ebediyyen orda kalacakları) hakkında otuz dan fazla açık ifade vardır. İşte bu ayetler ve benzerleri, hakikatten kesin olarak orda kalacaklarını ifade eder. Bu hususları İmamı Subki, –el itibar bi bekai-l Cenneti ve-n Nar- isimli eserinde zikretmiştir.

Sünneti Nebeviden de pek çok rivayet mevcuttur. Bu yüzden müslümanlar bunu itikad

etmişler, Efendimiz'den s.a.v. ve seleften bunu alarak kabul etmişlerdir. Hatta **ibni Hazm**

, bu hususta şiddetli bir tavırla icması üzerinde durmuş, icmaya karşı muhalefetin, **icmaen küfür** olacağını açıklamıştır.

İcma ile alakalı eserinin 173. sahifesinde şöyle der: Cennet haktır, orası abedi nimet yurdudur, yok olmaz, içindekiler de sonsuza kadar yok olmaz. Orası mü'minler, Nebiler ve tabileri için hazırlanmıştır. Cehennem de haktır, orası ebedi azab yurdudur, yok olmaz, ehli de ebediyyen yok olmaz. İslam dinine muhalif olan bütün kafirler için hazırlanmıştır. **Bu yüzden ibni Hazm, bu icmaya muhalif olanın tekfir edileceğini söylemiştir.**

İnkarcı Cehm bin Safvan ve tabileri şu ayete yapışır: **“O, ilktir ve sondur.”** Hakbuki bu ayeti kerimenin delaleti, -Allahu subhanehu'nun başlangıcı ve sonu olmadığına- dır.

-O, Zat'ı ile kadimdir, bakidir.-

Ayrıca Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bu hususu beyan için buyurdu:

“Sen evvelsin, senden evvel bir şey yok. Sen ahırsın, senden sonra bir şey yok.”

(Ebu Davud, Tirmizi)

Ebu Abdullah Halimi, Minhac'ında der: -Evvel, evveli olmayandır. Ahır, sonrası olmayandır.- Bu açıklamalara binaen deriz ki, cennet ve cehennemin bekası, Zat'ı ile baki olan Allahu teâlâ'nın, onları baki etmesiyledir, bu durum, Allahu teâlâ'nın ahır olmasına zıt değildir.>>> (Kevseri'nin Makalelerinden)

Malum yeni müfessirin delil getirdiği Cevziyye'den daha meşhur olan İbni Kesir de, ibni Teymiyye'nin en meşhur talebelerindendir, o bakalım meseleyi nasıl manalandırmış.

5 / 9

“Meyveleri ve gögesi daimdir.” Yani orda yiyecekler, meyveler ve meşrubatlar vardır, onların kesintisi yok, yok olması da.

(530 / 7) -

“Kesinti yok ve men edilmekte –yok-” Yani, kışın ve yazın kesilmezler, bilakis meyveleri daimdir, ebediyyen süreklidir. Her ne zaman talep ederlerse bulurlar.

Allahu teâlâ'nın kudretiyle, onlar üzerine hiçbir şey imkansız olmaz.

.;quot& ;quot& : Hadisi şerifte şöyle geçti:

“Kişi bir meyveyi alsa, yerine başka bir meyve gelir.”

Bazı tefsirlerin açıklaması:

İbni Hıbban'ın Sahihinden, cilt 20, sahif: 390:

<<<Nebi sallallahu aleyhi ve sellem, Fatıma, hasen ve Hüseyin hakkında buyurdu: Ben, sizinle harb edenle harb ederim, sizinle sulh edenle sulh ederim. Orda Efendimiz'in -sallallahu aleyhi ve sellem- ehli beytine buuz edenlerin ebedi cehennemde kalacağını zikretti.>>>

Taberi Tefsiri:

(282 / 2) -

7 / 9

(r.anhum) bilmemesi, farkında olması veya başka bir görüşte olması, ne akla, ne nakle ve ne de müslümanlığa sığmaz.

Ancak kuru bir iftiradır ki, onların huzurunda size -cevabınızı hazırlayın bakalım- denir.

Bu rivayetler ve benzerleri, sayılamayacak kadar çoktur. Bu kadar açık ve hakkında icma olan bir hususu, ümmet içinden ayrılıp inkar eden Cehmiyye mezhebi olduğu da kesin ise, şimdi kim bu yanlış savunur ve buna da Cevziyye'nin kitabından üç ashaba iftira atarak savunma yapar??? Ancak sapıtmışlar, kendi hevalarını delil edinenler. Kur'ana kendi görüşü ile mana verenler.

Netice:

Aktardığımız şu üç misalle, bu zaman yeni yetme müçtehid ve müfessir bozuntularının, Kur'an ile nasıl aldandıklarını, kayıp kaydırmaya çalıştıklarını gördük.

Evvelkisi (S. Ateş), namazın beş vakit oluşunu ayete dayanarak inkar etti.

İkincisi (A. Bayındır) hayızlı kadının oruç tutacağını ayete dayanarak hükmetti.

Üçüncüsü (M.İslamoğlu) cennet ve cehennem ebediyyetini ayete bakarak inkar etti (veya icmaen kesin hükmü kapalı –şüpheli- bıraktı), bu ve benzeri görüşler aslında tabiin döneminin sonlarında ortaya çıkan batıl bid'atçı mezheblere dayanır. Dikkat ederseniz hepsinin dayanağı o zamanki bid'at ehlinin görüşleridir. Biraz daha süslü laflarla milleti kandırmaya çalışıyorlar. İşte sözümüzün başında zikrettiğimiz hadisi şerifin tehditi altına girmek buna denir.

Bunların ciddi bir ilmi yok, sadece te'vil. Bazısı İsa aleyhisselamın nüzülünü aklına göre inkar eder, -bence gelmeyecek- der. Bazısı fiazin devlet ve kurumlar tarafından verilmesinin helal olduğunu söyler, diğer bazısı şefaati, kabir ziyaretini, tasavvufu kerameti ve diğer manevi halleri inkar eder. Kimisi kadınların peruk takmasını, hayızlı kadının namaz kılmasını, Kur'ana abdestsiz dokunulmasını, kadınların erkeklerle aynı safta namaz kılmasını caiz görür.

Bu kalın kafalıları sormak lazım, herşeyi aklınızla mı çözeceksiniz. Sizden evvelki asırlardaki alimlerin aklı, ilimleri maneviyatları örf ve tecrübeleri hiç mi makbul değil.

Mesela; Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem “Sabah namazına gelmeyenleri, evlerinde çocukları ile birlikte yakmayı kastedtim” buyurmuştu. Şimdi bu sözünden hareketle biri kalkıp sabah namazına gelmeyenlerin evini kundaklayabilirmi? Hazreti Ebu Bekir r.a. “Bedenimi o kadar büyüt ki cehennemi doldursun da başkası cehenneme girmesin” demekle cehennemlik olmayı mı istemiş? Efendimizin s.a.v. vefatında ashabin bazıları ölmedi uykudadır, bazıları göğsüne yükseldi yakında gelecek dediler, hatta Hz Ömer r.a. “kim Muhammed öldü derse kafasını uçururum” demekle, Peygamberimizin s.a.v. vefatını ikar etmiştir mi diyeceğiz? Bu ve benzeri pek çok nükteli –mecazi veya tehdit ifade eden- konu, araştırılırsa örnekleri sayılamayacak kadar çoktur. Bu karışıklığa düşmemek için, evvela ashabi kiramın ve peşlerinden gelen ulema ve mezheb imamlarının görüşlerinin incelenmesi ve iyice anlaşılması gerekir. Gerçekten noksan kalan anlaşılmayan bir taraf varsa, zamanın bütün alimlerinin ortak kararına gidilir. Bu da mümkün olmazsa, istikameti belli liyakatli üç beş alim bir araya gelip ümmetin sıkıntılarına ortak çare aramalıdır, yoksa kendi başına kalkıp bir şey söylenirse, karşılığında başkası da bir şey söyler ve iş curcunaya döner. Nitekim halimiz budur. Milletin kafası karıştı kime ne soracağını bilmiyor. Bunun vebali de, ilahiyyatçı denen prof takımı ve t.v. lerde ilim-tefsir-sohbet programları yapanlardır. Milletin dinini üç kuruşa sattılar, sapıklığı alıp hidayeti verdiler, ama ticaretleri kar edemedi.

Allahu teâlâ bizleri ehli sünnet yolundan ayırmasın.